

Le vàcànze

L'ha mann't Peppe Nesta
giovedì 27 agosto 2009

Rientro dalle vacanze estive, dieci giorni passati al Nord a casa della sorella di Anna, appena arrivati sotto casa …

Mudù … nà nà cè bbèlle pàrcheeggie pròpre sòtt’à càse … cè fùrtune ca hame àvute, … Annì scinne e fà à manòvre ca nònge s’allùce nijnde cù tòtte stè zàgaglie rète! …

Anna scende e lo aiuta a fare la manovra di retromarcia per il parcheggio, ma nonostante tutto Lino borbotta continuamente.

Ma cì càvule nel’ha fàtta fà … stàmme tànda bbùene a Tàrde … hame sciùte à ‘ffà le vàcanze d’sàzizze … e cì sòrdie iàvetave a Newiòrke cè àvemma pigghià ù piroscàfe? …
… E po’ accòme hame fàtta à pàrtenze ‘indelliggende hame fàtta ù ròtorne ‘indelliggende … fa ca n’avemme dàte appundamènde sùse all’autostràde cù tòtte le cristiàne … mìinghia … e tòtte ‘idelliggende accòme a nùje sò …

Sine Lì … e mèzzeche … tòtte ù viagge sèmbre nà còs’è dìtte … nù rùscia rùsce cùndinue … ma cè s’ha ‘ngàndàte ù dische? … hame àrevate … e cè còs’è … e fàlle pè l’àneme de le piccinne ca nònge honne pigghiate riggitte mànghe cìnghe mènute!

Vabbè … stàmene cìtte … tànda tìne sèmbe rascione tûne!

Dopo aver parcheggiato apre il cofano dell’automobile e comincia a scaricare i bagagli.

Michè … và chiàme l’ascenzòre à papà, ca àlmene ù trùame prònde … e àzzicche a carescià ‘nguàcc … nà Silvia à papà … pigghie stè dò bùste ca so liggere …

Dopo aver trasportato tutto davanti all’ascensore Anna fa il primo viaggio con i piccoli e con una parte di bagagli, arrivata al piano, scarica tutto ma si rende conto che le chiavi di casa le ha Lino, quindi resta in attesa che il marito, ultimato di caricare le ultime cose, arrivi al piano.

Mammamè … mànghe cè àvemme fàtta nù traslòche o àvemma rùmanè pè n’òtre e quàtre mìse ne pùrtamme tò stè rròbbe … e cè còs’è …

Mè hame àrevate … jàpre à pòrte e tràsime ca a prima còse ca hagghija fa jè ca hagghije àddaqqà le chiànde!

Je imbècie hagghija scarecà à viscìche … ca nònge a fàzze chiù … ehehehehe …

Nò papà, vado prima io!

Vabbè, allòre je àddaqqe le chiànde dè le fùrmichele!

Mèna stuè, vide ci jàpre!

Appena aperta la porta Lino resta sbigottito, non riesce neanche a varcare la soglia di casa, Anna con un fremito emette un urlo e …

Màmmamèeeee … ce ha sùccesse … màmmamèeeee …

Le làdre … honne tràsute le làdreeeee … mudù cè casìne … tòtte còse honne squàsciàte!

Ma cè scèvene cèrcanne cà nuje sìme pùverijdde!

Entrano saltellando sulle cose sparse per terra ed i bambini li seguono, mentre Silvia scoppia in un pianto fragoroso, Anna la prende in braccio e scoppia a piangere aumentando l’effetto di angoscia e disperazione nel cuore di Lino.

Stè figghije dè bona màmme … stè làtrìne … l’honne sciùte a truvà le miglionàrie ca àvevène àrrubbà … honna scèttà ù sànghe stè chiàveche dè mèrde!

Lino … vide ijndre aù cùmmò … stè l’ore dèlle pìccìnne? … ù rèloggie tûe … à cùllana mèje?

…

Nò stè chiù nijnde Annì … nò stè chiù nijnde! … mò chiàme à pòlizzie!

Prende il telefonino e compone il numero.

… Pròndo pòlizzia? … venite sùbbete che hònne arrùbbàte a càsa mia … siine sì … tòtte còse e honne squasciate tutte còse! … àvenite prèste pèppiacère!

Naaa e cè vùlevene pùre ijndre aù bàgne … ù móbelette honne squàsciate!

Lino entra in soggiorno e crolla sul divano, chiama Michele e se lo stringe forte al petto, Anna lo segue e gli siede affianco con Silvia tra le braccia, i quattro affranti e disperati si abbracciano …

Nò vè preoccùpate ca n’’accattàme tòtte còse àrrete … à rèfacìme à càse, … se pòtene àrrubbà tòtte còse … nisciùne po’ dèstrùggere à fàmigghja mèje!

pepp’nest